

Visinszkij hatalmas beszéde a külügyminiszterek párisi értekezletén

A külügyminiszterek tanácsának keddi értekezletén Visinszkij szovjet külügyminiszter nagy beszédben körvonalazta a Szovjetunió álláspontját a német kérdésben. Beszéde elején emlékeztette a tanácsot, hogy a négy nagyhatalom képviselői nem első ízben állnak szemben Németország gazdasági és politikai egységének problémájával. Majd megállapította: a győztes hatalmak már a potsdami értekez-

leten is elismerték, hogy Németországot oszthatatlan gazdasági és politikai egységként kell kezelni. Ez helyes is volt. Csak Németország gazdasági és politikai tekintetben elismert egysége elvének fenntartásával lehet megvalósítani azokat a feladatokat, amelyeket a négy kormány vezetője Németországgal kapcsolatos politikájában maga elé tűzött.

A nyugati hatalmak nem jártak el a potsdami határozatok szellemében

Ennek a politikának biztosítani kellett volna a német militarizmus és fasizmus felszámolását, a német bekegyesítését és a német közgazdaság fejlesztését, Németország belkereskedelmének, illetve külkereskedelmének fejlődését, ami megkönnyítette volna egyrészt a német nép békés szükségleteinek kielégítését, másrészt pedig a szövetségesekkel szemben reá háruló kötelezettségek teljesítését.

Hangsúlyozom — folytatta a továbbiakban Visinszkij — egységes német kormány megteremtésére meg kellett volna határozni a potsdami érte-

kezlet elfogadott és amely egyben ennek az elvnek konkrétizálása volt. Majd rátért arra, hogy mik lettek volna az ellenőrző tanács feladatai a fentiekből kiindulva: 1. A főparancsnokok saját övezetükben tett intézkedéseik megfelelő egybehangolása; 2. tervek kidolgozása és megvalósítása az egész Németországot érintő főbb katonai, politikai, gazdasági és egyéb kérdésekre vonatkozóan; 3. a német központi közigazgatás ellenőrzése; 4. Nagy-Berlin vezetése a megfelelő közigazgatási szervek keretében.

Miért nem sikerült ezidélgi megegyezésre jutni?

Visinszkij hangsúlyozta, hogy a szovjet kormány az ellenőrző tanács működésének egész ideje alatt ezeknek a feladatoknak megoldására törekedett, mindezek ellenére a külügyminiszterek tanácsa mostanáig nem tudott megegyezésre jutni ezekben a kérdésekben. Majd megjegyezte, hogy a nyugati hatalmak kormányai a háromoldalú döntések és intézkedések útjára léptek, ami nyilvánvaló ellentétben áll a négy nagyhatalom Németországra vonatkozó korábban hozott döntésével. Ezek közé az intézkedések közé tartozik a nyugatnémet kormány megalakításának terve, amely Németország szétszakítá-

sát szolgálja, de ide tartozik többek között az a terv is, amelyet a három nyugati nagyhatalom megszállási övezete egyesítésére hozott létre, illetőleg a Ruhr-vidék ellenőrző tervének létrehozására vonatkozó háromoldalú megállapodás is.

Nemzetközileg ellenőrizzék a Ruhr-vidéket

— Ami a Ruhr-vidéket illeti — mondotta Visinszkij — a szovjet kormány már a potsdami értekezleten javasolta, hogy a Ruhr iparvidéket ismerjék el Németország elszakíthatatlan részének. A Szovjetunió ez az

álláspontja jólismert. A szovjet kormány helytelennek tartotta és tartja azt a helyzetet, hogy a Ruhr-vidék, amelynek katonai és ipari tekintetben különös jelentősége van, kivülkál a négyhatalmi, nemzetközi ellenőrzésen. Helytelen az is, hogy a né-

Szovjet javaslat Németország demokratizálására

Végül hangsúlyozta Visinszkij, hogy a szovjet küldöttség szükségessé tartja ismételt kijelenteni: az említett intézkedések elvégzésében állnak Európa népi békejének és biztonságának érdekeivel. Majd a következő konkrét javaslatot terjesztette a külügyminiszterek tanácsa elé: 1. Németor-

szág gazdasági és politikai egységének biztosítása érdekében: a) a németországi ellenőrző tanácsnak, mint a legfőbb hatalmat gyakorló szervnek visszaállítása a korábbi alapon; b) a berlini szövetségesközi parancsnokság visszaállítása a berlini igazgatási intézkedések egybehangolására és Berlin nor-

mális életének biztosítására.

2. Ugyanakkor figyelembe véve, hogy Németország gazdasági és politikai egységének megteremtése lehetetlen olyan központi német szerv létesítése nélkül, amelynek jogköréhez tartoznának az egész Németországot érintő fontosságu gazdasági és államépítési problémák, szükségesnek kell elismerni: a) a mostani keleti és nyugati övezetek német gazdasági szervei alapján felépülő egységes német államtanács megteremtését; b) az egységes berlini városi tanács helyreállítását.

Az egységes berlini városi tanács választása időpontjának kérdését a berlini szövetségesközi parancsnokság megítélésére kell bízni.

Sanghaji felszabadult

A milliós városban teljesen helyreállt a rend

A nagy nemzetközi hírszolgálati irodák egybehangzó jelentése szerint a kínai néphadsereg egységei szerdára virradó éjszaka helyi időszámítás szerint éjfél tájban megkezdtek bevonulásukat Sanghaiba. A csapatok nyugat felől a francia éngedmenyes terület közelében kezdtek meg bevonulásukat Kína legnagyobb kereskedelmi központjába.

Mind a Reuter, mind az Associated Press megállapítja, hogy a néphadsereg katonái fegyelmetlenül és a legnagyobb rendben vonultak be a városba. A Kuomintang vezetők az éjszaka folyamán repülőgépen menekültek a városból. A Times sanghaji tudósítója leírja, hogy a város lakossága hogyan fogadta a népi csapatok bevonulását.

Mialatt a távolból még hallani lehetett az ágyú- és puskalövéseket — írja — a város szinte egy-

csapásra lobogódiszba öltözött. Az emberek elkezdtek felvonulni és a zenekarok még fokozták az amugy is túladó lelkesedést. Boldog lelkesedés és üdvözlés közben hordozták a hagyományos sárkányképeket. Helyi időszámítás szerint délelőtt 10 órakor már a néphadsereg egységei kezében volt a város minden kerülete. A Kuomintang kormányzat tömeges kivégzéssel akarta megbénítani a sanghaji földalatti mozgalom tevékenységét. A mozgalom résztvevői ennek ellenére elősegítették a város felszabadítását és a néphadsereg bevonulása után azonnal átvették a rendőrséget és a közigazgatást.

Szerdán reggel Sanghaiban már megjelent az Uj Kína hírszolgálat újságja is. A délelőtti folyamán Sanghaiban teljesen elnémult a harci zaj, egy-egy puskalövés jelzi csupán, hogy a népi erők folytat-

ják előnyomulásukat és szorosan a menekülő Kuomintang csapatok sarkában vannak. 15 perccel a néphadsereg csapatainak bevonulása után ugyiszólván az egész városban helyreállt a rend és megindult az élet — fejezi be tudósítását a Times.

Sanghaji felszabadult és a felszabadulás jelenti a demokratikus Kína egyik legragyogóbb győzelmét, jelenti a korrupt, reakciós Kína végső bukásának biztos jeleit. És jelenti az angol-amerikai imperializmus vereségsorozatának újabb, dicstelen állomását. Sanghaji elfoglalása is alátámasztja a Szovjetunió békepolitikájának helyességét, amely azt mondja, hogy a néptömegek ellen irányuló politika végső fokon a fennálló rendszer bukását okozza, mint például erre a Kuomintang Kína sorsa. Jó lesz a nyugati hatalmak külügyminisztereinek Párisban ezzel számolni!

Ma indul a Szovjetunióba parasztküldöttségünk

A szovjet küldöttség már az első párisi ülésen bizonyította együttműködési készségét

— írja a Pravda

Zsukov, a Pravda párisi tudósítója rámutat arra, hogy a francia közvélemény nagy reménységgel figyeli a külügyminiszterek tanácskozását. A napirend gyors elfogadásának híre megalapította a megrögzött pesszimizmuskat, akik azt jósolták, hogy még a napirendi kérdésben sem sikerül majd megegyezni. Nyilvánvaló tény, hogy a szovjet küldöttség már az első ülésen megmutatta: kész együttműködni a megegyezés érdekében, ha a tárgyalások minden résztvevője jóakaratot tanúsít a megegyezés iránt.

Természetesen naiv dolog volna feltételezni, hogy a német egység problémáit egycsapásra meg lehet oldani, de meg lehet és meg is kell őket oldani a potsdami történelmi döntések alapján. Ami a szovjet küldöttséget illeti, az már az első ülésen szemmel láthatóan megmutatta, hogy kész hozzájárulni az általános megegyezés eléréséhez a potsdami döntések alapján. Hogy a többi küldöttség hasonló jóakaratot mutat-e, azt majd meglátjuk — fejezi be a Pravda.

Megirtuk, hogy 80 tagú parasztküldöttség indul a Szovjetunióba, hogy eleget tegyen a szovjet földművelésügyi miniszter meghívásának és tanulmányozza a szovjet mezőgazdaságot. A küldöttek között 4 békésmegegyei dolgozó paraszt is elindult. A magyar dolgozó parasztok e látogatások jelentőségéről nyilatkozott Erdei Mihály, az MDP mezőgazdasági szövetkezeti osztályának helyettes vezetője, a DÉFOSz alelnöke, a küldöttség egyik vezetője:

— A baráti Szovjetunió meghívása — mondotta — nagy örömet keltett a dolgozó pa-

rasztság körében. Végre saját szemünkkel győződhetünk meg a Szovjetunió mezőgazdaságának fejlettségéről és saját szemünkkel láthatjuk meg azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket a világ legelőrehaladottabb, legújabb technikájával felszerelt mezőgazdasága, a szovjet mezőgazdaság elért. Végtelenül hálásak vagyunk a Szovjetunió kormányának és a magyar kormányynak, hogy lehetőséget nyújtott nekünk erre a tanulmányútra.

Dégen Imre, az Országos Szövetkezeti Központ főtitkára ezeket mondta:

— Dolgozó parasztságunk képviselői tanulmányútjuk során meggyőződhetnek ar-

ról, hogy a szovjet kollektív mezőgazdaság nemcsak a termelési színvonal emelése, hanem a falu dolgozóinak anyagi és kulturális felvirágoztatása terén is milyen forradalmi átalakulást ért el a szovjet faluban.

— Szövetkezeti mozgalomban már eddig is nagy eredményeket értünk el, de a feladat jelentős része még előttünk áll. Parasztküldöttségünk értékes tapasztalatai minden bizonnyal hozzájárulnak majd a dolgozó parasztság egyre izmosodó szövetkezeti mozgalomának további megerősödéséhez.

A küldöttség csütörtök este indul a Szovjetunióba.

Felállítják a körzeti tűzoltóságot

A járási székhelyeken a tüzesetek megelőzése és a vöröskakas pusztításának csökkentése érdekében körzeti tűzoltóságot szerveznek. Elsősorban Szeghatom és Gyoma kap tűzoltóságot, de tervbe vették, hogy minden tízezer lakosra felüli község tűzoltóságát államosítják, ha azt a helyi adottságok szükségessé teszik.

A községi tűzoltóságok és mezőgazdasági tűzoltóságok legénységei

és parancsnoki kinevezései megérkeztek. A gabonarakarok tűzvédelmére, a cseples és behordás biztosítására, szükséges tűzvédelmi felvilágosításokat és intézkedéseket az érdekelt községek már megkapták. Egyébként az elmúlt negyedév alatt történt tüzesetek mindössze 50 ezer forintos — igen alacsony — kárt okoztak.

A géppálmások dolgozóinak munkás-paraszti szövetség megszilárdításáért

Az állami géppálmások nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy idejében el lehetett a parasztságnak vetni és hogy a jó szántás után a vetések is szebben fejlődnek a jól megmunkált talajban. A munkák jó és idejében való elvégzése érdekében Békéscsaba AMG. alközpont géppálmásai szocialista versenyben dolgoztak. Az első 3 három héten minden erőgépnél heti 240 pontot, az utolsó 3 hétben heti 280 pontot kellett előírás szerint teljesíteni. Előírt üzemanyagot fogyasztott és holdankénti utazás 300 méter lehetett a legnagyobb.

A verseny bezárt és a kiértékelés szerint

első lett Szarvas

előírt pontszám 21.840 és teljesített 25.758 pontot, 17,8 százalékkal teljesítette túl az előírást. Engedélyezett üzemanyag fogyasztás 33.424 kg, ténylegesen fogyasztottak 26.893 kg, 19,6 százalékos az anyagmegtakarítás. Egy gépen az előírt pontszám 1520 és ezzel ellentétben 1853-at teljesítettek.

A holdankénti utazás náluk

300 helyett átlag 66 méter volt

Második lett Vésztő: 21840 pont helyett 25.352-öt teljesített, 16,8 százalékkal túlteljesítés.

Megerősödött a megye háztartása

A vármegye háztartási helyzete az elmúlt hónapok alatt jelentős mértékben megerősödött. Az állami adórezsesedésből 236.090 forint folyt be. Ez annyit jelent, hogy az első évtizedben összesen 334.071 forintot kapott a megye. A bevételek lehetővé tették, hogy a költségvetési beruházásokat zökkenő nélkül végrehajtsák és a hároméves terv során a megyénkben előirányzott munkákat időben elvégezték.

Angol-szovjet emlékirat váltás

A TASzSz iroda értesülése szerint a moszkvai angol nagykövetség és a Szovjetunió külügyminisztériuma között az utóbbi időben emlékirat váltásra került sor. Április 28-án Petterson moszkvai angol nagykövet látogatást tett Visinszkij szovjet külügyminiszternél és emlékiratot nyújtott át neki, amely bizonyos kívánságokat tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy a szovjet szervek állítólag helytelen cselekedeteket követnek el a moszkvai brit nagykövetség alkalmazottaival, különösen a nagykövetségen dolgozó szovjet állampolgárokkal szemben.

Május 20-án Guszev szovjet külügyminiszterhelyettes fogadta Harrison moszkvai angol ügyvivőt és átadta neki a szovjet külügyminisztérium következő tartalmu emlékiratát:

Az angol emlékiratra válaszul a szovjet külügyminisztérium szükségesnek tartja közölni, hogy az emlékirat az az állítása, mintha a szovjet szervek üldöznék az angol nagykövetség tagjait, helytelen értesüléseken alapul és minden alapot nélkülöz. A Szovjetunió külügyminisztériuma kénytelen, mint teljesen alaptalan visszautasítani a nagykövetségnek azt az állítását, hogy a szovjet hatóságok be akarnak avatkozni a moszkvai brit

nagykövetség összetételének ügyeibe.

Ami a nagykövetség emlékiratában felvetett másik kérdést illeti, hogy a külügyminisztériumnak állítólag nincs joga megtagadni a beutazási engedélyt olyan személyektől, akiket a Szovjetunióba diplomáciai szolgálatra küldenek, ennek az állításnak sem a diplomáciai gyakorlatban, sem pedig a nemzetközi jog szabályai szerint semmi alapja sincs, minthogy «perszóna grata»-tól igenis megtagadható a beutazási engedély.

Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a nagykövetség emlékiratának az az állítása, hogy a brit kormány állítólag korlátozás nélkül ad beutazási engedélyt azoknak a szovjet polgároknak, akiket a londoni nagykövetségen végzendő munka céljából küldenek Angliába, nem felel meg a valóságnak. — Ennek bizonyítására a szovjet emlékirat konkrét tényeket sorol fel.

A Szovjetunió külügyminisztériuma nem hagyhatja említésen kívül sem a nagykövetség emlékiratának megengedhetetlen hangját, sem azokat a fenyegetéseket, amelyeket a nagybritanniai szovjet nagykövetség alkalmazottaival kapcsolatban helyez. A brit kormánynak tudnia kell, hogy ilyen módszerek a szovjet kormánnyal szemben nem vezetnek eredményre — fejeződik be a szovjet válaszcikk.

Több mint 3000 földmunkást 3 hónapon keresztül foglalkoztattak a földmunkák

1949-ben az útépitésre és a közlekedési (vasút, hid) beruházásokra a mai napig 782.500 forint érkezett. Ebből az összegből 18 út, illetve útszakasz építését, földmunkálatainak elvégzését fejezték be.

Az útépitések során nagyjelentőségű az építés- és közmu-
kaügyi minisztérium által már

cus, április és május hónapban a munkanélküliség enyhítésére kiutalt összegek felhasználása is. Ezekből az összegekből 11 bekötőútra összesen 1 millió 127 ezer forintot fizettek ki. Ez a beruházás 3120 földmunkásnak biztosított 3 hónapon keresztül biztos megélhetést.

1945-ös állapotok egytizedére csökkentek a bűnesetek

A közbiztonság megyénkben nagymértékben megjavult. A népi demokratikus rendőrségünk hivatása magaslátánálva megakadályozta, hogy nagyobb bűnesetek veszélyeztessék a dolgozók közbiztonságát.

Az elmúlt időszak alatt 6 betöréses lopás, 12 testisértés, egy rablás, 2 csalás, 4 sikkasztás, 11 közellátási, 3 árdrágítás, 3 ön-

gyilkosság, 9 okíráthamisítás, 1 orgazdaság, 18 tiltott határátlépés miatt indított eljárást a rendőrség. Ez annyit jelent, hogy az 1945-ös állapothoz képest alig egytizedére csökkent a bűnesetek, kihágások száma a megyében. Ez az eredmény alátámasztja népi demokratiánk erős rendőrségének jó hírnevét.

Rendszeresen emelkedik a házasságkötések száma

A házasságkötések száma havonként rendszeresen emelkedik. Januárban 176 házasságot kötöttek, februárban 218, márciusban 230, áprilisban 245, májusban pedig már eddig jóval többet mint 200-an kötöttek házasságot. Ez mutatja azt a bizakodást, melyet a hároméves terv eddig elért eredményei a dolgozóknak keltenek. Az emelkedő életszínvonal, a

cikknek csökkenő ára kedvezően befolyásolja a házassági terveket. A háború utolsó esztendejében egy-egy hónapban alig 70-80 házasságot kötöttek. Népi demokratiánk megteremtette a dolgozók számára a nyugodt otthon lehetőségét. Ezt igazolja az a jelentés, amely a házasságok fokozott növekedéséről számol be.

Családi ház, gyümölcsös, erkély és fürdőszoba Így él egy szovjet bányász egy boldog városcsúcsán

Az alábbi riportban bemutatjuk, milyen a szovjet bányaváros, hogyan élnek lakói.

A város

központját mintegy gyűrűbe fogják a lakótelepek ahol kellemes otthonokban, szép házakban laknak a bányászok. A város központjában emelkedik a kultúrpalota: a könyvtárból a biliárdteremig minden megtalálható benne, ami szükséges ahhoz, hogy a nehéz munkájuk után szórakozni vágyó bányászok jól érezhessék magukat.

A kulturház előtti teret széles utca köti össze a kisváros parkjával. A park mögött találjuk a «Lenin-akna» lakótelepét. Az egész település csupa kert. A lakótelep széles utjai erős szakadékokba torkollanak, melynek mélyén kis patak ezüstje csillog. A gyönyörű vidék hangos a játszadozó bányászgyermekek vidám zajától.

A lakótelep

háza jól megművelt kertekkel közepén emelkednek. Ezek a házak nem csak egyszerűen házak: otthonok. Ragyog a tisztaság mindenütt, napsütötte erkélyek csábítják pihenésre a lakókat. A legnagyobb család sem szűkölködik: két-három szobás, fürdőszobás valamennyi lakás.

Kopogtassunk be az egyik kapun, haladjunk fel a verandára vezető lépcsőn és nézzük meg: ki ennek az inkább villára emlékeztető lakóháznak a tulajdonosa?

A fogadtatás

kedves, barátságos. Iljin Pétter, a város vezetője, eljött hozzánk, hogy megismerhesse a vendégeket. Iljin Pétter elmondja az életét:

— Apám is itt dolgozott, ugyanebben a bányában, még a cári világban. Itt nevelkedtem én ezen a lakótelepen. Csakhogy akkor itt a villák helyén

nyomortanyák, földkunyhók voltak. Ilyenben élünk mi is. A forradalom után aztán minden megváltozott. Igaz, dolgoztunk keményen. Amunkánk eredménye minden, ami szép és jó ebben a városkában. Harminc éve dolgozom a bányában. Az igazgatóság kölcsönökkel segített, hogy ezt a szép házat felépíthessem. A kölcsönöket azóta már régen visszafizettem. A ház az én tulajdonom.

A házigazda

büszke örömmel mutatja kertjét, 32 almafa, 40 cseresznye és 15 szilvafa veszi körül a házat.

— Magam gondozom a gyümölcsöset — mondja Iljin Pétter. — Nincs nagyobb örömöm, mint a jó levegőn dolgozni, kapálgni, a fákat gondozni, ha feljöttem a bányából.

Nem Iljin Pétter az egyetlen elégedett, boldog lakója ennek a bányavároskának. A többi kertészes család házak tulajdonosai is valamennyien a helybeli bányák munkásai és tisztviselői közül kerültek ki. Valamennyien saját munkájukkal szerzett keresetükből és a szovjet államtól kapott kölcsönből építkeztek. Vannak olyanok is szépszámmal, akik nagy keresetük mellett igénybe sem vették az állami kölcsönt, anélkül építették fel házaikat.

Éppen a közelmúltban határozták el, hogy tovább szépítik városukat. Az összes utak szélét beültetik gyümölcsfákkal, a szakadékokban folyó patakot pedig gáttal eltorlaszolják és fürdőre alkalmas betonmedencét építenek.

Tecük

még a nyár folyamán valóra válik: támogatja őket a szovjet állam, ahol a dolgozók érdekében megvalósítanak mindent, amivel életüket még szebbé, jobbá, boldogabbá tehetik.

Az alkotás lángjában

TALÁLTAK EGYMÁSRA

Rég elpihent betűk nyugalmát megzavarjuk. A négyházas Szarvasi Ujság egyik ölmöbetűvel vert teste nehezen ébred. Fehér laphaja lassan sárgul. Öregszik. Pedig 1948 augusztus 6-án született. A harmadik oldalon ott a riport. Megvan. «Kelen sakkfigurái». Akiról szól Hartványi László mérnök. Mit is ír róla akkor a riport... «milyen messze van az újjáélesztett műszaki értelmiségiektől, akiknek a mellén az élmunkás, vagy a kiváló munkáért kapott jelvények ragyognak. Az új hősök... az újjáépítésnél összefogtak a munkásokkal, a demokráciával.»

Nemcsak színtelni tudok

A riport hullámokat vert az Armentesítő és a Hartványi házájában is. Eppen tervrajzok felé hajolt, mellette az ujság. Körzője nyilegyenes vonalú esatornát «épített». Zsilip és ágkörtvonalak bontakoztak ki. Lélegzett már a papíron a Sirató—Horgai esatorna. A főmérnök osztályáról irtak. Nemesak rizstelepet tudok én színtelni... megmutatom, összeforrok a kubikosokkal, az országépítővel. Deres hajnalok után, vad hóorkán tombol a szentandrási Koleráskereszt felett. Mérnek. Jegyeznek. Előt Hartványi viharbátban. Nem fázik. Magas alakját teljes dühvel hasogatja a szél.

Jött a fél Szentandrás

És a munka elindult január 19-én. Hetvenöt kubikos csákány volt az előírás. Emyi kezdett volna... de jött a fél Szentandrás. Munkát és kenyeret kért 216 áós. Áll a gyár. Por lepi asszonyaink szövevényét. Hartványi mellett állt Nagy, Ábel, Tomanyiczka a 75 «boldogból» három.

— Van mindenkinek szerzősága?

— Van! — dübörgött a felelet Hartványi felé.

— Akkor neki!

Szikrázott a fagyos föld. Visítottak a talicskakerek. Az első 100 métert már a vasak föl is falták. Hartványi nem kapott «parancsot» mégis munkához engedte «a feleslegeket». A bandukoló talicskák nemcsak a havas uton vágtak nyomot, hanem benne is. Eg a munka, 9 nap és vége. Hetvenöt «eldolgozottak volna» itt több, mint egy hónapot. Hallott ő már valamit a munkásszolidaritásról, becsületről, a kis darab kenyértörésről, mikor a másikkal morzsája sincs. Most látja. Nem beszélnek róla. A munkát mégis annyi karéjra vágják, ahányan kijöttek. Elloholt a 9 nap, és 5 ezer 100 köbméter föld a csatornaparton pihent.

Cselei barátságot köt vele

Nő, öblösödik a csatorna a holtág felé. Öcsödi, szentand-

rásí kubikosok lassan már nem mérnököt látnak Hartványiban, hanem munkatársat. Cselei elvtárs a keménynyaku öcsödi brigádok vezetője barátságot köt vele. Ezt a kézfogást nem ingyen adták.

— Mérnök — munkatárs egy a mi sorsunk. Egy osztály fiai vagyunk. Mutassuk meg, hogy megtréfáljuk az irodai számvevőket. Emeljük fel a napi köbméter «gyalulást». Aztán üssünk az önköltség fejére a brigádokkal.

Hartványi nem bír szólni, csak megöleli Cseleit. Másnap a három és félköbméter föld normája alatt forrósodik a talaj. Elérték a 4-es határköt. A nyolcforint 40-ből csak 50 fillért haraptak le.

Mint a «cinkosok»

A mérnök számolt, rajzolt és a papíron a vonalzó tövében hosszabbított. Ejjfel még ott leli őket.

— És ez az új vonal — mutat rá Ábel. Ez a közös titok. Ha meghuzzuk a nadrágszíjat, ennyivel többet építhetünk. Van ez ezerméter? Körülbelül. Mint a «cinkosok» összemossolyognak. Mérnök, kubikos, talicskás: életkép egy virradó éjszakában. Egy hétre rá négy és félköbméterrel lebegnek, hogy másnap elérjék az ötöt, a nagy reményt és minden köbméterrel az 1 forint 20-as «spórkasszát». Egyek a zsilipnél, a betonozásnál, beépítésnél. Két hónap és büszkén áll betonhomokkal Horga felé az erömű. A mi pénzünkéből épült, a végén ezer forint a nyereségük. Nem osztották szét. Nem itták meg a Paraszttvendéglőben. Volt ennek szája. Az új esatorna csak úgy nyelte. Már 1050 méternél tartottak.

Új ember érkezik haza

Számok forintösszegek forognak az agyakban. Még tán futja a 80 ezerből, amit mi nyestünk össze. Már zihál a «titkos» kassza. S mire az új esatornához hozzátapasztottak még százmétert, csendben kimerült.

Ünnepel a falu. A Sirató név már csak figyelmeztetés

NAGY KÁROLY a DÉFOSz megyei vezetője

A DÉFOSz központja Budapestre rendelte Tar Ferencet, a DÉFOSz békésmegyei titkárárt. Tar Ferenc a napokban foglalja el hivatalát az országos munkabér-megállapító bizottságnál. Tar Ferenc áthelyezése is bizonyítja azt, hogy a mezőgazdasági termelési kérdések megvitatásánál döntő szerep jut a mezőgazdaság leghivatottabb szakértőjének, a dolgozó parasztnak. A DÉFOSz békésmegyei titkárságának új vezetője Nagy Károly országgyűlési pót-képviselő.

a multra. De már rohan a víz... éppen Hartványi beszél. A munkásosztály tüzeben alkotóvá vált munkatárs. Most elválnak egymástól. Ki itt a kubikos, a mérnök, a habarcsoló? Mind együtt. Hartványi hangja elfullt. A víz pedig már a Kiss tanyák között csillog. Terített asztalról beszél. Cselei is éppen Ábellet egyszerűen törli meg az orrát, de valahogy a kendőt a szemükhöz is emelik. Hirtelen észreveszik magukat, zsebregrürik. Hartványi motorja pedig az nap este új embert vitt haza lakására a régi Haviár Dani utcába... —j—

Az EPOSz zenekarának hangversenye

Az EPOSz szarvasi szervezete vasárnap este tartotta második nyilvános hangversenyét. Hódsági Ernő megnyitó szavai után felcsendült Kossuth Lajos nótája a parasztifjak kürtjeim. A zsufolásig megtelt szinkör közönsége egyik ámulatából a másikba esett. A hangversenyen közreműködött a tanítónőképző és a gyakorlóiskola fuvolaegyüttese, valamint Kovács

Acsi gyönyörködtette ének-számaival a közönséget. Bor-gulya György és Havran Péter zeneszáma nagy sikert aratott. Majd a zenekar kíséretében a szarvasi Dolgozók Dalkara Szmoljonka c. partizánindulót adta elő óriási tet-szésnyilvánítás mellett. A nagysikerű hangverseny, a Köztársasági Induló hangjai mellett ért véget.

Diákmaajális

Szakadt az eső, de az ifjuság mit sem törődött ezzel. Vidám-ság, öröm dagasztotta keblét az ifjuságnak, a gimnázisták szombati majálisán.

Néhány hét és vége a tanévnek. Sokan itt hagyják az iskolát és mennek tovább. S ezen a majáli-

son ott vibrált szemükben: Ma már az élet szép, napsugarak: szabadorszámban élünk. A lehetőségek határtalanok előttünk!

Ezért vigadtak, ezért volt kedvük határtalan és ezért nem törődtek az esővel sem.

A KONDOROSI FEKETE HOMOKON

Esőfellegek usznak nyugat irányába. A déli égből bárányfelhői mögül a nap sugarai langymelegen simogatják a Mondák-féle tanya környékét. Kondoros tövében vagyunk, a szentesi uton. A foghíjas akác-sor büszkén ingatja meg néha lombjait... már hogyne büszkékedne, a fekete kondorosi homokba könnyen ereszti gyökereit. De nemesak az akácok vertek itt gyökereket, hanem az ezelőtti nincstelenség is. Ötév óta ergetik gyökereiket és nem hiába! Azelőtt? A Geisz urak növesztették itt polipkarjait és fojtogatták a nincstelenséget, a kisparasztozat. A három gyermekes Konyecsní Gyurkának is itt, a második dülőben izmosodnak gyökerei. Tizenkét holdat jussolt a demokráciától.

Nem szorul az „intéző urak” tanácsára

Persze nem mindegy az, hogy a jussal hogyan sáfárkodunk. Konyecsní Gyurka megmutatta, hogy a megcsufolt Senki, a volt nincstelen nem szorul az intézőurak tanácsára. Megállja ő itt is a maga helyét.

— Szép a határ — jegyezzük meg a mellettünk elhaladó tokás alak felé.

— Szép, szép — mondja — de mi volt itt tavaly!?

— No, mennyit fizetett a buza? — kérdezzük.

— Hát bizony keveset — ingatja fejét s azzal tovább megy.

Ezzel nem sokra megyünk — gondoljuk —, kérdezzük meg Konyecsní Gyurkát. A Párban találjuk meg. Már menne is, de visszatartjuk. Mert Gyurka nem olyan ember, hogy csak saját magával törődik, mással meg nem. Ott van mindenütt, ahol a dolgozó emberek ügyéről van szó. A DÉFOSz-ban titkár. De tagja a Népfront Fizetőségnek is. Itt is vigyázni kell. Mert bizony Kondoroson is akadnak, akik nem szeretik,

hogy Geisz helyén most Konyecsníék vannak. És bizony, ha Gyurkák nem vigyáztak volna eddig is magukra, baj eshetett volna. De vigyáztak és vigyáznak ezután is! Ebben segíti őket a Párt, a Magyar Dolgozók Pártja. Meg is becsüli ő ezt, mint a szemefényét. Ezért választották meg RG vezetőnek.

Tavaly: nyolc és félmázsza búza egy holdon

— Hogy tavaly mi volt itt? — ismételi meg kérdésünket. Négy és félhold földről 40 mázsa búzát arattam le. Három holdon 100 mázsa kukoricát törtem. /Ötszáz négyszögöl napraforgó ötmázsát fizetett. A cukorrépa félholdon 60 mázsa hozott és 12 mázsa magot a félhold cirokvetésem.

Belső zsebébe nyul, noteszét keresi. De otthon hagyta. Gondolkodik. Majd sorolja: A buzánál, árpánál 66 forintos napi jövedelem jött ki, de úgy, hogy a vetőmagot, az adógabonát nem számoltam, mert az egyik a jövőévi «beruházás», a másik a közé. A buza mázsáját 60, az árpát 50 forintos árban számoltam. A kukoricát 30 forintos árban és napi átlag 68 forint jövedelmet értem el vele. Munkánapnak 44 napot vettem. Számolja utánam, aki nem rest. A napraforgónál 38 forint 40 fillér zsirozta naponta kenyereket. A cukorrépa, 4 forint 80 filléres cukorár mellett 27 és félforintot édesített naponként. A ciroknál négyszögölenként 1 forint maradt zsebemben tisztán.

Hogyan lett a cirokból tehén, ruha, cipő és üvegajtó?

De itt álljunk meg egy percre — intett mutatójával. A magértéke 600 forint volt. A 400 kiló seprűszakálért 200 forintot kaptam. A 400 kéve szár, úgy mint a kukoricánál és a napraforgónál a fogatot fizette ki. De a cirok mag en-

nél többet ér, ha hizlakok vele.

— 1947-ben két darab hizó volt az ólamban. Hat hónapig mindig jól ettek s az egyik 100, a másik 110 kilós lett. Ezek még nem kaptak cirokdarát. Most januárban is adtam el három darabot, ezek is hat hónapig hiztak, de eleségük egyharmada mindig cirokdara volt. S az egyik 113, a másik 134, a harmadik 136 kilót nyomott. Kaptam értük 3 ezer 800 forintot. Ezernyolcszázért vettem egy zsemlyeszínű tehenet. Eleinte 5 liter tejet adott, most már nyolcat. Ennek is cirokdarát adok.

— Maradt még a hizók árából 2 ezer forintom. A Gyurka fiannak vettem ebből egy öltöny ruhát, inget, cipőt és egy külön kabátot is. És ebből csináltattam otthonra egy üvegajtót.

Kísérletezik és 12 és félmázsza termést vár

Majd az idej vetésre terelődik a beszéd. Most is 4 és félhold búzája zöldel, mint tavaly. Ebből 2 hold műtrágyázott, 220 kiló műtrágyát szórt el közvetlenül vetés előtt. 2 és félhold nem műtrágyázott. A műtrágyázott 10—12 centivel magasabb, a kalász tömöttebb. De van félhold kapásbuzája is. Ennek is fele műtrágyázott földbe esett.

— Tavaly — magyarázza — nyolc és félmázsza volt a buzatermés, az idén a műtrágyázott földről legalább 10 mázsát várok, a kapásból, amelyik nem műtrágyázott, legalább 11 mázsát, a műtrágyázott kapásból pedig 12 és félmázsát.

Már cihelődik is, mert már csak egy negyedóra választja el a szövetkezeti gyűléstől. A felhők újra eltakarják a napot és mi is szedjük sátorfánkat, még mielőtt bőrig áznánk. És visszük a hirt: Konyecsní Gyurkákéknak a kondorosi fekete homokban, Geiszék helyén, izmosodnak gyökereik... —i.

ÁLDÁST TEREMNEK

a tarcsai rizsföldek

Ragyogóan csillognak a vízzel elárasztott rizstáblák a köröstarcsai határban. Az egyik táblánál, a gát mellett ott áll Szabó Károly és Boros Sándor újjazda. Ahogy a gondosan elkészített földeket, a fejlődésnek indult rizst figyelik, gondolatuk most visszazár a múltba. Eszükbe jut az az idő, amikor másnak termelt a rizsföld. Eről beszélnek most is.

— Hát, hallod, én soha nem voltam benne a rizsmunkában. Utáltam halálból — adja a szót Szabó Károlynak Boros Sándor.

Kötéllel, csendőrrrel fogták a munkást akkor

— Ki szerette akkor, Károly bácsi? Nem a miénk volt a termés. Amennyi rizs volt a tarcsai határban, az mind Takács főjegyző volt. Neki meg csak éhbéért dolgoztunk. 1 pengő 80-at ígért egy napra, és csak 1,20-at fizetett. Emlékszik rá maga is, ugye?

— Hogyne emlékeznek — bizonygatja Szabó Károly. — Minden munkást beidéztek a községházára, ott bezárták a kaput s csendőrök vigyáztak rájuk. Egy szép napon nekem is ott volt a cédula, meg a feleségemnek és leányomnak is. Erővel fogták munkást a rizsföldekre. — Nem is esoda, hogy kötéllel kellett fogni a munkást — veszi át a szót Boros. — Pöndrös szalonnával, meg bika-kolbással fizették ki a munkást. Takács is mindig azt mondta: „A rizs mindent bír, csak a magas munkabért nem.” De mulatásra futotta belőle...

— Hát ezért utáltam én is a rizstermelést, csak a sok munka volt a miénk. De most — mosolyogva néz végig a rizstáblán Szabó Károly — szeretem csinálni, mert magamnak van belőle hasznom. Már harmadik éve termelnek én is.

Ház, föld, tehén kerül a termésből

— Én is — szól közbe Boros. — Mindig jó haszonnal járt. 47-

ben a családommal 6 holdat munkáltam. Akkor még azt mondták sokan „megyünk a kolhozba”. Ma pedig látják — nevet fel hangosan —, hogy nem is rossz az, amit kolhozoknak neveznek. Munkánk után 12 ezer forintot hozott az nekünk egy évben. Ebből vettem egy házat, gazdasági felszerelést és egy jó tehenet.

— Így is van az — szól Szabó bácsi. — Minden évben jobban gyarapodtunk, könnyebb volt termelni, segítelt az állam is. Ti is kaptatok előleget, ugye?

— Kaptunk hát — feleli Boros —, amikor a rizsgátat befejeztük 200 forintot, majd a vetés bevégeztével 300—300-at keponyánként. Ezt mind csak a létfenntartásunkra.

— De meggy is így a munka

vígán. Különösen, mióta közösen termelőcsoportban dolgozunk. Így erőnket összefogva, sokkal könnyebb minden. No, meg a munkák elvégzéséhez 20—25 ezer forint előleget kaptunk.

— És ezután pedig mindig könnyebb lesz majd — szólal meg újra Szabó bácsi. — Mert hát van ezzel ám igen sok és nehéz munka. De most már megint csak azt mondom, szívesen csinálom. Miénk a munkánk után járó haszon s lehetünk boldogok. Én mondom, érdemes dolgozni.

— Valóban érdemes — mosolyog Boros Sándor és mindketten boldogan tekintenek végig az áldást hozó rizsföldeken.

R. M.

Június 30-a után újabb jelentős építkezések indulnak

Köztudomású, hogy a Gazdasági Főtanács rendeletet adott ki, melyben előírja, hogy június 30-ig a közmunkákat be kell fejezni és 30-a után újabb közmunkát indítani nem lehet. Szerdán miniszteri titkár érkezik Békés megyébe, hogy a még folyó közmunkákat ellenőrizze. A miniszteri kiküldött megbeszéli az Építés- és Közmunkaügyi Igazgatóság szakértőivel azokat az intézkedéseket, melyekkel a közmunkán dolgozó

föld és ipari munkásokat az eddiginél jobb fizetést biztosító munkahelyre helyezik el. A megbeszélések során döntenek a megyében június 30-a után meginduló munkákról és arról, hogy ezek a munkálatok melyik hivatalnak az ellenőrzése alatt folynak le. A Gazdasági Főtanács rendelkezése a közmunkán dolgozó munkásoknak anyagi helyzetük megerősödését, életszínvonaluk fokozott emelkedését hozza.

Hódít a „Revizor” az egész járásban

A szarvasi Szakmaközi Bizottság Kulturgárdája május elején mutatta be először Gogoly 130 évvel ezelőtti 5 felvonásos vígjátékát a „Revizor”-t. Azóta valóságosan meghódították műkedvelőink az emberi szíveket. Szarvason azóta háromszor került színre. Multihét csütörtökjén a tanuló ifjúság

kacagásától visszhangzottak a Színkör falai. Szombaton pedig az öcsödiakat nevezték egész estén keresztül. Most újabb meghívást kaptak és vasárnap Kondoroson elevenedik meg Gogoly 130 évvel ezelőtti világa, hogy könnyesre kacagják magukat a kondorosiak is.

Megkezdődött a sertéshizlalási és tenyésztési szerződések kötése

a szarvasi földművesszövetkezetben

A szarvasi földművesszövetkezet irodájában vagyunk. A kis- és középparasztok egymásnak adják a kilincset. Sertéshizlalási és tenyésztési szerződéseket kötnek. Az éppen kifelé tartó Bezzeg György 5 holdas jurenáki kisparasztot megszólítjuk:

Milyen szerződést kötött?

— Tenyésztési szerződést 2 mangalica kocára.

Miért kötötte a szerződést?

— Azért, mert nagyon jónak tartom. Kapok 300 forint tenyésztési előleget és a beleválót is megkapom. Kétszeri fialásból egyik-egyik kocától 6 és a napi árnál 5 százalékkal többet fizetnek. Ha továbbtenyésztésre alkalmas is lesz közte, azt 10 százalékkal, ha pedig törzskönyvezésre alkalmas lesz közte, azt 20 száza-

lékkal magasabb áron veszik meg tőlem. A többivel azt csinálom, amit akarok.

— Az egyik ismerősöm — magyarázza tovább — hizlalási szerződést kötött tegnap. Ő ugyancsak megkapja a 300 forint előleget és persze a beleválót is. Az átvételkor ha 126 kilón felül lesz 3 százalékkal többet fizetnek neki. Ha pedig 136—146 kiló között mozog akkor 6 százalékkal, ha a 146 kilón felül nyolja meg a súlyt, akkor 10 százalékkal kap többet a budapesti napiárnál.

Egymásután teszik be maguk mögött a kis- és középparasztok a szövetkezet irodájának ajtaját, majd megint mások jönnek. Már hogyne jönnének, amikor a demokrácia ilyen előnyökhöz jutatta őket.

Féláru utazás pünkösöd előtt és után Budapestre

Június 4-től, pünkösöd előtti szombattól kezdve, június 13-án délig bezárólag féláron lehet utazni Budapestre. Visszautazni június 9-től június 17-ig lehetséges. A leghosszabb idő tehát, amit Budapesten lehet tölteni, két hét. Ter-

minisztérium szerint rövidebb idő is tölthető a fővárosban. A legközelebbi utazási kedvezmény előreláthatólag csak szeptemberben lesz a budapesti Nemzetközi Vásár idején.

Négy megyei selyemhernyótenyésztő részesült jutalomban

A Selyembugótenyésztő NV az 1948 évi gubótermelési versenyben nyert vándorzászlót a Tolnai Selyemfonó NV dolgozóinak ünnepélyes keretben között a napokban átadta. A békéscsabai Selyembugótenyésztő NV kirendeltségének területén a következő selyemhernyótenyésztők és petekikéltetők részesültek díszoklevél kitüntetésben és 150, illetve

100 forintos pénzjutalomban: Kiszely János keltető és tenyésztő Mezőberény, díszoklevél és 150 Ft., Orosz Bálint keltető Békéscsaba, díszoklevél és 100 forint, Liska Mihály tenyésztő Szarvas, díszoklevél és 100 forint, ifj. Mucsi Istváné tenyésztő Csanádapáca, díszoklevél és 100 forint pénzjutalom.

A HAJLATIAK

Írta: Cserepi Pál

Néha olyat fujt a sárga gebe, azt hinnéd, rövest felfordul. De nem. Csak megállt. Pofáját olykor hátrafordította s mintha nagy szemre azt csillogta volna gazdája felé: Szusszantsunk egyet! S újra meg újra megfeszült az istráng, recsent a fae és hasadt-fordult a föld a barázdába. Az öreg Pusztai meg (így hívja mindenké, pedig még csak negyven éves) színt rátapadt az ekeszarvára: fogta, szoritotta, mint szabadult rab otthona kilincset.

Egy hajjásnyira tőle felesége s a két legidősebb fia, Janesi és Gyurka ásóval forgatták a földet. A mesgyén Juci és Pista, a két kisebb gyerek játszott: törti gallyal lyukat kapartak a földbe. Mellettük a legkisebb, a nyolcéves Maris sivalkodott egy kétfülű kasban.

— Nézd mán, miért nyavalyog az a gyerek — szolt az asszony felé Pusztai, miközben homlokát törölte.

Az asszony földbenyomva hagyta az ásót és a kas felé ment. Alig harminc hatéves, mégis ötvennek néz. Hajja ószszálak vegyülnek. Alakja aszalo-

dott. Ha beszél, két szemfog villog ki szájából. A többi a Bolza grófnál töltött tizenhét évét el. Ennyi ideje, hogy összekerültek. A nászéjszakájuk is úgy telt el, hogy a szomszédszobában lakó Kepka huszonnyolc éves felesége gyermekszülésbe halt bele. S Pusztainé ott virrasztotta át az éjszakát. Ezen a földön izzadtak azelőtt is, de a keserűségénél egyéb nem igen jutott nekik. Most, hogy a grófok földjét elosztották kilenc hold nekik is jutott. Igaz, hogy egyrésze a hajlatba esett, ahol azelőtt csak sás susogott. Ezt forgatták most ásóval.

A mesgyére ült le. Kibontotta keblén ruháját és odaemelte a kis Marist, aki még szopogott, de mohón kapta be a mellbimbóját.

A város felől kocsis zörgött. Pusztai megállította lovát és a zörgés irányába nézett. Messziről megismerte Csicsely Mihály százötven holdas nagygazda fekete, tüzes paripát. Ahogy közeledett a kocsis, úgy lassított. Csicsely is észre vette a Pusztai családot s a dülő végén megállította lovát. Ostorát a bőrülés mellé tette. Kissé oldal fordult. Hasán

majd szétrepedt a mellény. Husos, tik-kadt arcán leereszkedő mosoly ült. Cselédje a kocsis hátuljában lisztes zsákok közt gubbasztott, szemére huzott zsiros kalappal. Olében egy pár új csizmát tartott, azt guszáltta. Nem nagyon lehetett vele melegegde mert megmagnomogatta és újra meg újra nyalazta a talpát. Szörcsomók voltak rajta és a pylát is hamar beitta. A felsőbőre meg cserepes volt és nagyon kenődött. Amíg a városból idáig jöttek, csupa maszatos lett a keze. Nadrágján nem látszott meg semmi, azon máresak a különböző színű foltok kelthettek figyelmet.

A dülöt menti eperfák ritkuló lombjait meg-megborzolta a szél s az októberi nap sugarai, mintha bujósokát játszottak volna közöttük. A két kisebbik Pusztai gyerek a friss szántásra szálló varjuserget dobálta görönggyel. A varjak károgova el-majd visszarepültek. Földi mogyorót keresgéltek. Janesi és Gyurka ásójukra támaszkodva nézték a Csicsely lovait. A kis Maris nyikkantott egyet, mert kiesett a csecs a szájából. De újra bekapta és elhallgatott. Bent a városban éppen delet harangoztak. A harangzugas egy-egy foszlányát ide is kibozta a szél. Pusztai kivette a zablát a ló szájából és ráengedte a

herére. A kilenc holdba vagy félholdnyi ilyen is jutott.

— No bírja még a forgót a ló? — dörmögte Csicsely Pusztai felé. Tudta hogy Pusztai, még az orosz katonáktól kapta. De etetni nem igen tudta mivel, csak úgy az árokpartokon harizta ki vele idáig. A földet csak most kapta meg, mert valami fiskális, a gróf volt erdészének akarta kipereelni. Pusztai a kommunistapárthoz ment panasszal. Az erdész is megneszelte ezt és egy hét mulva se híret se hamvát nem hallották a környéken. Azt ugyan megtudták, hogy Szalasi idejében a Dumaparton vezénylőtiszt volt, amikor a zsidókat rakásra lölték. No meg ő zsebelte ki elsőnek a hullákat is. Azóta ugy hirlük, hogy Ausztriában az angolok nagyrebecsülik ma is.

— Mán hogyne bírná itt a herés. — No, no. De a tarisznya még könynyen fennakadna a lapockáján!

— Majd megjavul.

— De a here ám elfogy János! Oszrt jön a tél is. Meg hát ti sem vagyotok valami jóbörben. S az asszony, no meg a gyerekek is így könnyen a patákba szorulnak. És akkor majd mi lesz? Nézd meg Miskát — mutatott hátra fejével —, kutya baja. Most is új csizmát kapott. A gond az enyém.

„Milyen jó volna gazdagnak lenni“

Ez a polgári csillogású mondat, nem is olyan régen dolgozat címe volt. Közel harmincöt nebuló izzadt a füzet felett. Mit és írjon? A cím esábitó. Mi van egy tízéves fiú, vagy leányka látóhá-
táran, ha a gazdagságról esik szó.

Ezeregyéjszaka tündéréalma

Podmanycski összes csemegéjét látja. S ha ő gazdag volna, cukorból rakná az iskola ablakát. Ha a nap megesipné éppen a szájába csorogna. A falat Sthümmer csokoládéból verné és a pad-
lót mézcukorral olajozná. Ezeregyéjszaka tündéréalma ez. És olyan messze van a valóságtól, mint a Marschal terv az osztrákok élet-
szinonálától. Az óra végéig a sok gyerek rágta a penna végét. Minek írjam, ugy sem veszi meg apu. A dolgozat címe mérges adagolt parányi fiolákban a képzeletnek.

Kint a közösségről beszél az élet

A hároméves terv két és féle évi győzelméről. A Hóbel Istvánok táblás csoportjáról. Az elárasztott közösségi víztelepekről. A gépállomás Hofferjeiről. Az élő határról. A gyárakról. Ahol mosás a vasosok, textíliések, bányászok, az ország gazdái között a termelési nyereség visszatérítési jutalmakat osztják. Mégis másról íratnak. Az egyesülésről. A Kómár—Csachorok, a fűrge kupecsek életrevalóságáról. A hajszában, a mázslási apró csinyek sorozatában meg-
fuzott pénztárcákról. És ha hétről-hétre hasas a bukszád, akkor milyen jó! A becsapott parasztok, megszorult betegek apró van-
ját fölsvitad. Terpeszkedsz. Mint a bagolyféle pajorja. Nyugbe-
vered először a félutót, aztán a kerületet. Fizetsz a kocsmában az öntudatlan hajósárnak féltitert és «jó szived» hire messze száll. Eppen erről a törtető emberről regél a cím. Akik valaha ezrek szurtos képe, olajos ruhája, fonalbolyhot nyelő tüdeje felett szűrték szennyből, vérből, sztrájk összetöréssel, fekete listával, GyOSZ-szal, felsőházzal a brülltánst.

És mi gazdagodtunk

Ha gazdag az egyén, akkor a milliók üdőt kőpnek. De ha a gyáros gazdagsága szétmállik, vajjon a termelőszköz, a gép a szövőszék, a bányászlámpás is kőadé válik? Nem! Itt mind Jól állunk. És mi gazdagodtunk! Mert birtokba vettük az ősi jurt, mindegy: föld, vagy füstölő gyárkémény, vízbefelöltött hidv, róz-
zás függőkert Budán, Kékesszálló a Mátrán, kékes-zöld vizű Ba-
laton, vagy a tihanyi visszhang. Birtokba vettük az egészséget, a munkaversenyt, a dívatot. Pincegádor levegőjét fölseréltük a Fe-
ketenger sós szű párójával. Az új nemesi rang, melyet nem grófó méh cirádázott, három szarvasi dolgozót vitt már a 7854 élmun-
kás táborába. A mi termelő, traktoros brigádjaink vére és szive gyökere a tízezer brigádnak. Több mint 100 ezer munkás nyaral.

Maga a feltámadt nép

Ma egymásközt elosztjuk. De úgy, hogy belőle napközök, zuho-
go csempézett mosdók, ovodák, árnyas fái támadnak. Aztán azok-
nak adunk szászokat, akiknek a fejében folyton az újítások mo-
toskálnak. Akik jobban örülnek a Lánchidnak, az új Ganz szerelő-
műhelynek, a Pestre ért lispai gáznak — mint a jutalomnak. Új nép nőtt fel itt, mely gazdag akar lenni, de csak együtt, az osztály-
harc tisztító tüze után. «Milyen jó volna gazdagnak lenni» — üres locsi-fecsi. Milyen jó, hogy gazdagok vagyunk, mert miénk az élet, a munka, Rákosi elvtárs, a Szovjetunió, az ötéves terv. Ez a mon-
dot hajnalhasadás, kikelet: maga a feltámadt nép... Csösz

NÉGY HŐS ARCA A PÁRT ARANYTARTALÉKÁBÓL

A győztes csata után már nyolc nap virradt ránk. Az urnák a köz-
ségi raktárak mélyén szundikál-
nak. A győztes nép földje azóta vízben fürdik. Győzelem, aratás? jó remény, az egyetakarás, se Öcsödön, se Szarvason nem az égből hullott. Veríték, kommunis-
ta veríték hullott érte száz ezer homlokról. A népevelők ar-
cáról. A Felsőzsiget, a Kossuth-
utában, a tanyai kisgyűlések szá-
zain hősök születtek. Új arcok villantak elő a Párt végtelen aranytartalékából. Szállt a gondol-
lat, az érv, az eredmény, az új-
cél házról-házra. Nyitlak a kis-
kapuk, eresz alatt emberről-emb-
erre futott a kommunista tűz, az alkotás vágya.

Tolnai elvtárs győz

Tolnai elvtárs motorjában még egyet robban a benzín és már is a Kis-Alföldi csárdában áll a pult előtt. Száraz a torka az ut po-
rától. Kifújja magát. A DÉFOSZ járási választási gondja a hátán. Még csak három nap és aratunk az urnák előtt. A járás közséjei-
ben már 175 kisgyűlést legyur-
tak «az emberei». Háta mögött kerekasztal körül nyolc paraszt, Vegyesen, Zsiros is, középparaszt is meg kétholdas is. A főhang Kunkáé. A csárdásé... Vigyetek ceruzát, nem-már szavazatok. Gömbölyödik a módosok arca. Jól beszél ez a Kunka. Sok az adó. Minek az a sok hid? Jó a csónak is, Vigyorognak. Tol-
nai hátrafordul.

A körben a harmadik vihógó felé mutat: Magának sok az adó-
ja? Mennyi a földje? Hatvanegy-
hold. Van-e jószág? Nincs nekem! — vágja oda kunosan a jaj-
gató. Itt hallgat. — De volt. Elvitte az adó, ha tudni akarja. A negyedik fej tőle megszólal: Mert magad is így akartad! Negy-
venhat öszén egy tehened volt, amikor folytatni akartak, nem vit-
ted bikához. Dacoltál Anya-
kocádát párosan leszurtad —

füstölt kolbásznak. Lovaidal, bir-
káddal kupecskodtál. Magad éget-
ted ki magadat.

Kunka csak nem nyugszik. Tol-
nai az érvhálót kifeszíti: Hal-
lotta a szavakat?

— Igen.

— Maguk így «dolgoztak». Ami-
kor az eszély három éve kaszált a földünkön. Addig csónak helyett félmarék krumplival a ha-
sunkban hidat építettünk. Forin-
tot vertünk. Magát is megvédtük a végrehajtótól. Gyűljön az erő. Mert kell. Minden karra szükség van. Magán Kunka ur jó ruha van. Teli a kamrája is. Hát ezt akarjuk mi is minden házban. Aki erre nemet mond, az éhségre és lövészárokra spekulál.

A hosszulepés már kifogyott. Bug a motor és megy Tolnai elvtárs új győzelmek felé.

Féllábbal már Ráckevén van

Opauzki Mária még csak 20 éves, de a Köztársasági Érdem-
érem ezüstje a ruháján fénylik. Munkaközvetítő 47 januárja óta. Előbb a FÉKOSZ-ban, ma a DÉFOSZ-ban. Akkor még a béresek és háztartásiak, libapásztorok a nagyzárdák vagyonszerző tárgyai. Biztosítás a OTI-nál? Minek? Ha beteg, ásson sirt magának — ez volt a rend Szarvason századokig. Rá egy évre 2400, ma több mint 3 ezer munkást biztosított. A járásbírószágon védi bérperereken, a kanászok és lányok forintját. Az ügyvédek nem egyszer földhözvágta, Opauzki érve — a nép érve. Ha itthon a Kurilla Miklóssokkal nem bírt ágra vergődni, vonatra ült és hozta haza Pestről a Rizsöntözők, gyom-
lálók 25 ezer forintját. Negyven-
hét januárjától dolgozott, hogy legyen egyszer Szarvason május 15-énk. Kisgyűlésen, ha kellett öltre ment a Párt igazságáért. Jó volt látni a Bakulya soron, ahol választási jegyző volt, hogy nótá-
és harmonikaszó mellett szavaznak

— a régi parasztok, Félába Má-
riának már a ráckevői földet ta-
possa. Tanulni megy oda, a szö-
vetkezeti iskolára.

A legfiatalabb élmunkás

Százás és huszas forintos köte-
gek bevernek előtte alumínium-
jászakban. Kalocsai elvtárs a sze-
gedi postakerület első élmunkása rést ütött az ódon bérpalota fa-
lán. Sötétké postás köpenye sok-
szor átázott, míg hordta a levele-
ket. Fordulat éve után a Párt — Rákosi elvtárs érte is győzött. És Kalocsai elvtárs cserébe a mun-
kaversenyen győzelemre vitte a ke-
rületbe a szarvasi postát. Megvív-
ta a harcot Csenkivel, a dolgozó év főnökkel. Társalgót szerzett. Oktatott, tanított és tanult. A vá-
lasztási csatára 24 postást adott a Pártnak. Husz János, Agotai, Sebő és a többi ebben a hónap-
ban kétszer virágos kertté varázsol-
ta a posta falát. Tegnap előtt Ka-
locsai elvtárs olyan biztos kézzel szedett be 150 ezer forintot, mint ahogy a szarvasi ötödik választó körben százszázalékos győzelemre vitte Rákosi elvtárs Népfrentő zászlaját.

A Te csillagod A mienk is

A szentandrási győzelem kövá-
csa: Cselei István elvtárs. Az ösö-
di volt DÉFOSZ titkár. Szentand-
ráson nagyon nehéz diadalt aratni. Megtette. Rá egy napra jött a távirat Öcsödre: Cselei István hon-
véd-politikai örnagy címére. A Pe-
tőfi akadémiára felvett szabad pa-
rasztot a dolgozók országa felmen-
tette az órák hallgatásától. Vál-
lára aranyásvót és egy ezüst csilla-
got varrtunk. Ragyogjon Cselei elvtárs a Te csillagod, fényét a mi szemünk szabad ragyogása ad-
ja.

Négy hős arca, az ezrek hadosz-
tályából és felettük a zászló győzhetetlenné — a Párté.

—j—

— Ez a mi gondunk és nem más!

— No csak hallgassatok a kommu-
nistákra, majd adnak azok ugye ingyen tanyát, ekét, tehenet meg disznót? ...

— Hallja-e nem kell nekünk ingyen, majd megtermi azt a föld!

A kocsi belsejében kuporgó béres, nyakát is előre nyújtotta, úgy fűlélt a beszélgetésre. Csicsely tokája meg úgy mozgott, mint a kővér disznóknak a hája, amikor rőfög. Hahotázni látszott, de csak valami bőfögő hang jött ki a torkán. Kihuzta ostorát a bőrülés mellől meghuzta a gyeplőt és elindult a kocsi zörögve tovább.

Pusztaiiban iszonyu gyűlölet forrt. Szeretett volna Csicsely gyomrába taposni. Utána rázta öklét és elindult a ját-
szadozó gyerekek felé. Az asszony már az elemóziás abroszt bontotta. A kis Maris rózsaszín arca a kasban virult, az anyatej valahová a tündérek országá-
ba vitte... Aludt. Jancsi és Gyárka ott ültek már az abrosz körül. Egy fazék babot tett az asszony a közepre, amit még az este főzött meg. Mindenké vetté kanalat s a szakajtórúhából gör-
hék kerültek elő. Juci és Pista külön kaptak egy-egy tálkában babot és egy-
egy görhét.

— Ugy gondoltam — mondja evés közben Pusztai —, hogy búzát három

holdba vetünk, egy holdba pedig árpát. Cukorrépának félholdat, napraforgónak meg egy holdat hagyunk. A here az megmarad. Itt a hajlatban pedig, három holdon kertészkedni fogunk. A kukorica is megterem itt a paprika közt.

Nem szaporították a szót, de tud-
ták, hogy a kertészkedés csak úgy fog menni, ha a többiek is, akiknek a haj-
lat jutott, azt akarják és közösen huznak egy csatornát, hogy az ötszáz méterre lévő nagyfoki csatornából vizet kapja-
nak.

Pusztai alig hogy letette a kanalat, már ment és végigjárta a szomszédokat, S estefelé már mind a tizenötén a hajlatot járták.

— Ha majd a szántásból, ásból kifogyunk, hozzá is kell fogni, — ma-
gyarázta Liska.

— Hátha visszajön a német — so-
pánkodott Brjeznyik, akit a kétszáz-
holdas Kita elzavart tanyájáról, mert valakinek azt mondta, hogy mégis csak jó volna földet kapni. Így került ő is ide a többi közé és verte le a maga karóját. De még mindég fűlében zug-
tak Kita dühödő szavai: Majd jönné-
tek még hozzánk egy darab kenyérről dolgozni! Örült és félt is egyszerre.

Lapis Jóska, a vén kubikos nagyot-
nevetett és ráütött Brjeznyik vállára,

Ez rajtunk mulik öcsém! Valamennyi-
en bologattak, bár egyik-másik bólo-
gatása elárulta, hogy nem áll elég biz-
tosan a talpán. Ha nem is öntudatosak, de lázadók voltak valamennyien és érez-
ték már régen, hogy eljön az idő, ami-
kor ők lesznek az urak. De hogy egy-
szeriben így megforduljon, arra még Lapis Jóska sem mert gondolni, pedig ő bejárta Erdélytől Budapestig, Budapest-
től Baranyáig az egész országot. És a talicska alján rőpcedulákat is hordott. Ült is egy évet ezért a Csillagban. Pusztainak is ő hozott, ha hazake-
mergett néha Szarvasra.

— Ugy is van most elég tenniva-
lónk, majd törhetjük azután is a fe-
jünket — okoskodott a «kis» Varga. Erre még újév után is ráérünk.

— Persze, hogy rá — mondták töb-
ben —, most a búzát vessük el.

— De ki az Isten akarja most csi-
nálni! fortyant fel Liska.

— Mi az, tán Te akarsz itt pallér lenni? — berzenkedett Varga.

— Akar az istennyila, de a csatorna az kell!

Pusztai összesugott Lapisal és Lapis odaszólt a többiek felé: Hát majd meg-
gondoljuk emberek. Ebbe valamennyi-
en belenyugodtak. S ettől kezdve a haj-
latiak a csatorna gondolatától nem bir-

tak szabadulni. Ha vitatkoztak is, nem arról volt szó, hogy legyen, vagy ne legyen, hanem hogy hol kezdjék, ho-
gyan csinálják. Legtöbbje már azt is kitervezte, hogy merre fogja huzni saját főcsatornáját. És lassan leesett az első hó. Az ősziek a földben pihentek. Az emberek otthon a városban. Ki-ki saját jövőjére: a tavaszra, a nyárra gondolt. És egy januári reggelen, amikor az északi szél valahol megtorpant, tizenöt csákányos férfi a hajlatban tüzet gyuj-
tott. Körül topogták, majd belevágó-
dott a csákányok éle a fagyos földbe. Két héten át fröccsent a csákányok zu-
hogásától és hasadt az ásóknak éle alatt a hajlati föld. Az utolsó napon a kis Varga éppen lapátolt, amikor egy nyul ugrott el mellette. Sebteben utána ha-
jította lapátját, arra gondolva, hogy estére ünnepi vacsorát főz belőle az asz-
szony.

— Az anyja Istenit! — káromkodta el magát Varga, amikor látta, hogy a nyul tovább szalad s a lapát nyele két-
felé repül. A többiek jót nevettek Varga bosszuságán, de hazafelé menet megfo-
gadták: ha az első víz végig fut a csa-
tornán, csapnak egy közös vacsorát, még akkor is — szurkálták Vargát —, ha nyulat nem fognak. Ebben maradtak.

(Folytatás következik.)

ÚJ EMBEREK KÖSZÖNTIK AZ ÖTÉVES TERV REGGELÉT

Sokszor ballagot már a szarvasi vén diáksereg. Az ősi szokású egyik nemzedék örökölte a másiktól. Mentek, mert nyolcév alatt kinöttek a padokból. Az iskola tölgyfakapuja előtt már les-ték őket vad körmükkel az «uriszittyák». Ballagtak a semmi felé, a könyvek csahos világába és jaj volt annak «aki nem ur és nem bitang.» Így volt ez 1938-ban Szarvason is. Új könyvet dobott az élet eléjük, új művészetet, a Horthy táncrendet: Lefelé taposs agyat, tehetséget, szüzet, edd a prolit, mert vörös az mind belülről. Fölfelé, ahol az alispán, esendőrszázados, a toloncház igazgatója trónol: görnyedj! Nem kell ide ezetverő tudás, csak sikkes térdhajlítás, vagy selyemfui módor, az elhízott méltóságos asszonyok szalonjában. Tudomány, kísérlet, álmok világa összetört az egyetemen. Diploma-gyár ez, olyan, mint a Schmollpasztagyár. Ahol az agyjunktus száraz kenyerét se keresi meg.

Arcukat pénzszag csapta meg

Mégis a 11 évvel ezelőtt Szarvason ballagott 48 vendiáknak mi lett a sorsa? Induláskor hatan jelezték a közgazdasági egyetem. Újra csak hatan ember és állatorvosi köpenyt «huztak» magukra. A tőkés világ ekkor csapott át a fegyverkezésre. A mérnöki pálya ezidőtájt a konjunktúra hőmérője. Hat arcot csapott meg a pénz szaga. Nagy részük «mólos» hajcsárnak ajánkozott a Weizsmanfrédnál, Csonkánál. Vida Jenőnél. A többi pálya, mint színes mozaik fémjelzi a kort. Van aki Milotai István nyomán nyilas firkász öhajtott lenni. Dobraverő ügyvédnek ketten ajánkoztak. A fémipartól a vámtisztig minden szerepelt. De tanítói, zöldkeresztes nővéri, tanári pálya — nem izlik. Nincs benne uri könyvnyedség. S ki akar a nemzet napszámosa lenni? Senki. Kap-cája jogászból fabrikált tanfelügyelőnek?

S ki ért a célba? Alig negyede. A többi elporladt. Apróra, törekre ette a szigorlati díj. Ha ez megvolt, besorozták. Vonszolta őket a Horthy-zsibvásár tankhoz, lég-elhárító ágyuhoz. Amikor elfogyott a golyójuk, ők az élő céltáblák.

A korlátlan lehetőségek hazája

Megint ballagott a szarvasi vén diáksereg. Négyvel kevesebben, mint 38-ban. «Ifjuság miénk az élet... a jövő» — ez pirul az arcon. Az uri tatárokat a kapu elől szétvertük. A tandíjgond, Horthy — az enyészeté. Birtokba vettük az egyetemet, a diákasztalokat, a laboratóriumot. Hol a gyári hajcsár, a szuronyos kakastollas? Itt van helyettség a dolgozók korlátlan lehetőségű hazája! Népi kollégiumok százai, csendes laboratóriumok, ahol munka után sült disznóhús, vagy csirkepörkölt között kell válogatniok. A tegnapi napszámosi pálya: a nevelői, megszépült. Élethivatásá vált. Az új emberek Kovácsait tenyerünkön hordjuk. Er-

te nemzetközi proletár öntudatot, teljes szellemi erőt és azt kérjük, úgy szeressék a kék nyakkendő uttorókat, mint a májusi esőt a föld. Tizenegyen oktatói főiskolára. Új gépek, nehéziparunk felöltöztetésére: öten mennek gépész-terrnöknek. Vegyész, építész, ez már új mesgye. Kossuth akadémia! Aki odaigyekszik nem is tudja, tiz éve még egy ezredes barát keze is gyöngye volt, ha az erekben nem kék vér lüktetett és nem hebegtél, olykor nem dadogtál...

Könnyű nekik

Ma, mennek céllal. Csillaguk az öt éves terv. Atyjuk: Rákosi

Mátyás. A Tervért tanulnak. Asztalt terít és ágyat vet nekik munkás és paraszt. Minden erejük a betüre marad. Könnyű nekik, mert Magyarországon vannak. Mert győzött a Dolgozók Pártja. Ahol holnap mikroszkóppal, bonckéssel, hosszú dereku vegyész képlettel, futószallagon épített munkás villákkal, új gyógyszerekkel, zöldparkos városokkal, a Lenini Komszomol erkölcsbe edződött ifjúsággal, új Mohácsesal, új Szarvassal, új országgal köszöntik az öt éves terv reggelét.

Egy öreg diák.

A Csatai-féle iskolában is utat tört és növekszik az új szellem

Ha még a tavalyi tanévben fordult meg a Csatai-féle iskola környékén, észrevetted, hogy ide bizony a modern pedagógiának még a szele sem érkezett el. A nemtörődomség jeleit láttad mindenfelé. Ugy nézett ki, mint ahol csak muszályból tanítják a gyerekeket. Az eléggé tágas udvar semmiképp sem mutatta azt, hogy iskola udvara: siváran-kopáran fogadott. Ezt a sivárságot, kopárságot tükrözte vissza az iskola kívül-belül. Nem vonzott. Hanem taszított.

Uj nevelő szellem

Tavaly ősszel új nevelő került az iskolába. Eddig tanyán tanított. Hogy idekerült, nemcsak az iskolát hódította meg az új időknek, hanem a szülőket és a gyermekeket is. Kedves mosolya elűzte az iskola falai közül a sivárságot és friss életerő fakadt helyén. Az iskola ablakai papírral voltak bélelve. És Szénási Ilona a 28 éves «uj» nevelő összehívta a Szülői Munkaközösséget s az ablakokra mutatott. Eddig persze nem esett ilyesmiről szó. Ha Korbely Tamásné, a Szülői Munkaközösség elnöke fel is vette, a tanító közönyössége lehűtötte a legfor-

róbb akarást is. De most a tanító is segít! És a papirokat leszedték az ablakokról, helyükbe fehér üvegtáblák kerültek.

Virágos kert az udvaron

Ha most jársz az iskola körül, bekívánczol. Kívül a Szülői Munkaközösség áldozatából új ruha került az iskola falára — be-meszeltették. Bent az udvaron virágok nyílnak. Ezt a tanító csinálta. De az új szellem az iskola falai közé is betört. Ugy koradélutáni órákban, ha arra jársz, észreveszed, hogy 4-5 gyerek még mindig tanul és ott van közöttük Szénási Ilona is.

Miért van ez? — teszed fel magadban a kérdést. A felelet egyszerű: Az iskola padjai arra való, hogy minden gyermek megszerezze a megfelelő ismereteket. Nos vannak gyermekek, akik szociális, vagy egyéb körülmények miatt a tanórákon néha nem eléggé tudják elérni (hiszen elég nagy létszámú a tanulók száma is) s tanító ezt pótolja be ilyenkor. Nincs is ebben az iskolában a polgári jelzővel illetett «buta» gyerekek. Így tört utat és így növekszik a Csatai-féle iskolában az új szellem. (csász.)

HÍREK

— **Taggyűlés.** az MNDSZ szarvasi csoportja vasárnap, május 27-én délután 4 órai kezdettel taggyűlést tart. A tagok megjelenése kötelező.

— **Pártnap.** A Magyar Dolgozók Pártja szarvasi városi szervezete szombaton este 8 órai kezdettel taggyűlést tart. Előadó Kolompár Pál tiltkár.

— **Közyűlés.** A Magyar Szovjet Művelődési Társaság szarvasi csoportja június hó 9-én, csütörtökön este félnyolc órai kezdettel, saját helyiségében, évi rendes közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. A választmány évi beszámolója. 2. Uj tisztikar választása. 3. Esetleges indítványok. Határozatképtelenség esetén a megjelent tagok számára való tekintet nélkül június 16-án tartjuk meg a közgyűlést. Vezetőség.

— A járási próbátatási bizottság közli, hogy a járásban az alábbi napokban tartják meg a próbátatásokat. Szarvason május 25-én I—II, sz. Alt. iskola, 26-án III—IV, és Gyakorló iskola, 30-án Diákszövetség, fiúk, 31-én Diákszövetség lányok, június 4-én Szakszervezetek, Rendőrség, EPOSz, SZIT, Kondoroson május 29-én délelőtt 8 órakor valamennyi tömegszervezet, Csabacsüdön május 29-én délután 3 órakor valamennyi tömegszervezet, Békéscsántadráson június 12-én délelőtt 9 órakor valamennyi tömegszervezet. Öcsödön június 12-én délután 3 órakor valamennyi tömegszervezet. Készülj lelkiismeretesen a próbád napjaira, hogy azon öntudatból fakadó, fegyelmzett magatartással és elért eredményekkel is tanujelét addhasd a demokráciához való kapcsolatotnak, s méltó légy a mozgalom igazolványára!

SPORT

Albertirsa—Vasas 2:1 (0:1)

Ahony, vezette: Hamar.

Szerencsétlen mérkőzést vívott Albertirsa ellen a csapatunk, Kovács és Geréli sérülése folytán 9 emberrel küzdötték át a durván

játszó Albertirsa ellen, gólkukat az első félidő 15. percében Karolyi rugta, Jók: Karolyi, Szmagyik, Janurik.

Bp. MÉMOSz—Vasas 7:5 (2:2)

NB II, kézilabda, vezette: dr. Simai.

Elsőfélidőben Vasas volt a többet támadó, második félidőben dr.

Simai bíró egyoldalú bíraskodással megverette csapatunkat.

Kunszentmárton—Vasas 8:7

Ifj. kézilabda, vezette: Rákosi.

megérdemelten nyerték meg a Lelkesebben játszó vendégek mérkőzést.

Vasárnapi műsor

Tótkomlós—Vasas NB III, bajnoki, 6 órakor. 4 órakor I. b) bajnoki mérkőzés. Este fél 9 órakor nagy Sport-majális a ligetben szabadtéri előadással és reggelig

tartó táncsal, rossz idő esetén az előadás a színházban, a tánc az Árpádszálló dísztermében lesz megtartva.

Megkezdődtek Szarvason az M. H. R. sportmozgalom próbái

A bőséges májusi eső egy kis szünetet tartott. Ujra kisütött a nap és alig hogy felszártotta a nedves gypet, mint valami hangyaboly, megélnékült a szarvasi sportpálya, csupa csillogó szemű fiú és lány urálja a telepet május 24-én, az MHR sportmozgalom első próbátatási napján. A tanyai iskolák uttorói próbáznak. Nagyon sok közülük most látja először a sporttelepet! Kezében az eredménylappal először kissé félénken, bátorítanul mozog. A rendezőség azonban mindenütt ott van, bátorítja, biztatja őket: az eredmény nyomban mutatkozik: peregnék a próbák s örömmel és

megelégedéssel állapíthatjuk meg az eredményt: 93 próbálkozó közül nincs egy sem, aki legalább az alap vagy középszintet ne érte volna el! Sőt a próbázók 78 százaléka felső, 18 százaléka a közép és csak 4 százaléka az alapszintet elért próbázó! Uj színt jelentett az első próbanap, melynek nyomán, valamint az ezt követő próbák eredményei fogják bizonyítani a dolgozók széles rétegénél a tömegsport megindulását s ezen keresztül ép testi, egészséges szellemű Munkára Harca Kész» új, szocialista emberek millióinak kifejlődését.

Árverési hirdetés

Európa Behozatali és Kiviteli szövetkezet javára 3324/1949 szám alatt 1066 Ft és jár, erejéig lefoglalt ingóságok (rádió, kerékpár, villanyvasaló) 1949 május 28-án délelőtt 9 órakor Kondoroson, Petőfi u. 352 szám alatt, bírói árverésen eladtnak.

Baltha sk. bírósági végrehajtó

FILLÉRES HIRDETÉSEK

Eladó III. ker. Jókai Mór utca 236 számú Scheiner-féle ház, x Eladó jutányos áron IV. ker. Szabadság-ut 162 számú betonut melletti ház. x

Sürgösen eladó Csabacsüd községben épületanyag, ajtók, ablakok, lécz, szarufa, fehércserép, kitünő égetett téglá. Érdeklődni: Csabacsüd, tanya 63/3.

19 méter hosszú, 11 méter széles épület, sok anyaggal lebontásra 12.000-ért eladó. Érdeklődni: Csabacsüd, tanya 79, vagy Janurik ügyvédmél.

«Kulacs» vendéglő portával két-része osztva is olesón eladó. Érdeklődni: Becsáknál.

I. ker. 270 számú lakóház, 3 üzlethelyiséggel eladó. Érdeklődni: I. ker. 68 alatt. x Keményfa hálószoba és konyhabutor eladó. II. ker. Kossuth Lajos utca 53.

SZARVASI UJSAG

demokratikus hetilap

Főszerkesztő: Birkás Imre.

Felolós szerkesztő és kiadó: Varga Dezso

Főmunkatárs: Cserec Pál

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szarvas, III. Szabadság-út 115/2

Telefonszám: 8.

Körösvidék Rt. nyomdája, Békéscsaba.

A XII. ujjépítési Állami Sorsjáték

húzása: június 9-én.

Még ma vegyen sorsjegyet! Egész sorsjegy ára 6 Ft. Fél sorsjegy ára 3 Ft.

Főnyeremény 60.000 Ft.

Főbb nyeremények: 30.000 Ft. 10.000 Ft, 5000 Ft. stb.

Kapható a

Lottó NV.-nál

(V. Szalay-u. 10-14.)

minden dohányárusnál, osztálysorsjegy főarúszónál, valamint egyes pénzüintézeteknél és postahivataloknál.

TÁNCICSICS Filmszínház

28-29-30-án

Magyarul beszélő

szovjet film

Dr. PIROGOV

A nagy tudós harca a kuruzslók ellen a tudományért Magyarra szinkronizált szovjet film

Uj magyar hirdadó

KOSSUTH MOZGÓ

28-28-30-án:

Az akarat és a kintartás

csodájának filmje

Egy igaz ember

Minden akadályt legyőz az akarat és a hazaszeretet Uj magyar hirdadó